

[Holger K. Nielsen]

bagegang i antallet af almennyttige boliger. Hvor man i 1970 havde 6 pct. almennyttige boliger, havde man i 1988 kun 4 pct.

Der er stadig væk en række konservative kommuner – jeg vil ikke genere De Konservative, men der er jo en tæt sammenhæng mellem De Konservatives magt og antallet af almennyttige boliger – i Københavns Amt, der ganske kraftigt smyger sig uden om denne opgave. Der er også Venstrekommuner ude omkring, hvor man kan se, at vel har de fået almennyttige boliger, men ikke særlig mange. Ser man på en kommune i Roskilde Amt som Lejre, har man nu 1 pct. – jeg tror, det er 32 almennyttige boliger – og i Vallø er det noget lignende. Der er altså ikke tale om, at man i disse kommuner tager det alvorligt, at der skal være et alsidigt boligudbud.

Jeg var fuldstændig enig i fru Helen Beims betragtninger om, at familier kan få behov for at skulle flytte til en almennyttig bolig. Vi ved alle sammen, at i skilsmisssituationer bliver det ofte nødvendigt for en familie, der bor i ejerbolig, at sælge huset og flytte til en almennyttig bolig. Hvad gør en familie, som bliver skilt og bor i en ejerbolig i Lejre Kommune? De er nødt til at flytte til Roskilde, det ved vi. Vi ved også, hvad det giver af problemer for de børn, der skal rykke teltpælene op og flytte til helt andre miljøer. Det er en ganske vigtig opgave, også for kommunen, at kunne dække det behov, der er for lejeboliger for sådanne mennesker. Man siger altid, at man skal dække efterspørgslen, men man er da også med til at styre efterspørgslen gennem den boligudbudspolitik, der bliver ført. Ser man på Roskildeområdet, er det helt klart, at man i Roskilde bliver nødt til at opføre almennyttige boliger for mange af dem, der kommer til fra omegnskommunerne, fordi de ikke kan få boliger dér.

Så har vi de helt specielle problemer i det sydvestlige område. Jeg ved ikke, om man i dag har set dagbladet Det fri Aktuelt, hvor borgmester Per Madsen har nogle, må man sige, ret saftige udtalelser om sit syn på indvandrere og flygtninge. Jeg synes selv, det er nogle meget ubehagelige udtalelser, som Ishøjs borgmester her kommer med, helt ud over, hvad man anstændigvis kan sige. Vi skal imidlertid også have med i billedet, at baggrunden for, at Ishøj står med disse problemer, er, at man så at sige har eksporteret sociale problemer fra nabo-

kommunerne, og at en af nøglerne til løsningen af de store problemer mellem danskere og indvandrere i visse kommuner også er, at andre kommuner påtager sig den opgave at bygge almennyttige boliger, så de kan tage imod indvandrere og flygtninge.

Det er blevet sagt, at der har været gjort noget fra den tidligere boligministers side. Jeg lyttede meget interesseret til de Kristeliges ordfører, og jeg havde sådan set håbet på, at det havde været den tidligere boligminister, der var ordfører for Kristeligt Folkeparti, men det kan vi jo ikke blande os i. Da vi sidst havde debat om dette forslag, gjorde den daværende boligminister meget ud af, at han skulle på en rejse rundt til kommunerne. Det var også en sag, de Kristeliges ordfører i sit indlæg gjorde meget ud af. Jeg vil godt spørge, om boligministeren eller måske ordføreren for Kristeligt Folkeparti kan fortælle her fra talerstolen, hvad der kom ud af denne rundrejse. Man er meget optaget af, at man kan lave frivillige ordninger, hvis man taler med kommunerne. O.k., vi er da villige til at se på alle mulige løsninger, men hvis man kan vise mig ét resultat af det arbejde, den tidligere boligminister satte i gang, så lad os få det at vide heroppefra, så vi kan snakke om det.

Så er vi tilbage til det helt afgørende i det forslag, vi har stillet. Der er nogle, der siger, at det bare er en genfremsættelse af et tidligere forslag. Ja, det er det, men når vi gør det, skyldes det, at vi stadig væk mener, at problemet er der, og at vi ønsker at rejse en debat om, hvordan vi kan få løst det.

Da andre har bedre forslag – det kunne vi forstå at Socialdemokratiet har – synes jeg, det kunne være fint at få dem med i udvalgsarbejdet. Jeg kunne forstå, der var en række andre ordførere, der mener, der skal gøres noget ved det. Jamen så lad os da få de konkrete forslag på bordet! Sandheden er jo, at det kun er SF, der har behandlet dette spørgsmål, og som har forsøgt at formulere konkrete forslag om, hvordan det kan løses. Vi vil da meget gerne høre andre muligheder og er villige til at drøfte alle mulige andre forslag, men bare at sidde tilbagelænet og sige, at dette forslag duer ikke, kom med et andet, synes vi er for passivt. Vi synes virkelig, at de mange ordførere, der mener, at der er tale om et problem, i det mindste skylder at komme med et bud på, hvordan man kan løse det.